

— jeg har optaget det tidligere — nemlig en bedre Ordning af vort offentlige Dyr-lægevesen; men jeg ser det betænkelige i netop nu at komme ind derpaa; vi staa under ret mislige Forhold, og det er maaske vanskeligt netop under disse Forhold at gaa til en Udvikling, som vi for øvrigt have megen Trang til. Jeg har derfor troet, at man maatte hjælpe sig, som man kunde, saa at man navnlig ved Siden af Myndigheden for Veterinærhygiejne gav en eller anden Dyr-læge i de smittede Gane Myndighed til at handle dels paa Veterinærhygiejne, dels paa Ministerens Begne. Jeg har ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa Lovforslaget efter at det ærede Medlem, som har været Ordfører for samme, har gennemgaaet det. Det ærede Medlem fra Esbjerg ankede over det farlige i under visse Forhold, under Mund- og Klovshygge, at ville holde Hunde bundne. Jeg antager, at det er en aldeles forsvarlig og nødvendig Forholdsregel; det rører mig ikke om Jagtforeninger eller Fægtere skulde blive i daarligt Humør i den Anledning. Hvis Bestemmelsen udføres loyalt, kan den kun være til Gavn. Det ærede Medlem maa erindre, at det jo kun er i de af Mund- og Klovshygge smittede Distrikter, at saadanne Forholdsregler kunne træffes, og det har vist sig faktisk, at Hunde udbrede Smitten, saa jeg anser det for forsvarligt, og begge Ting Udvalg have ogsaa igivet mig Medhold. Det ærede Medlem nævnte Markedsforholdene i Esbjerg og andre Forhold der. Jeg skal sige, at naar man har forbudt Markedet i selve Esbjerg og lagt Hindringer i Vejen for Folk mod at gaa ind og ud af Staldene, nemlig Kommissionsrøer og fremmede, saa er det sket efter indtrængende Numodning fra Landbrugere, og jeg tror, at det er nødvendigt. Det er ikke Meningen at hindre Omfætningen af Kvæg; men jeg tror, at det er en rigtig Forholdsregel nu i Øjeblikket at træffe ved Esbjerg, hvor der nærmest er Slagtemarked, og hvor der efterhaanden vil blive Tale om Forsendelse af Kvæg fra forskellige Steder i Sjælland og paa Verne til Udførsel og Slagtning, men det kommer vi nok ud af. Jeg skal gøre opmærksom paa, at de forskellige Sorteringsveje gaa frem af sig selv; nu er det som bekendt tilladt at føre Kvæg til Slagtning i samtlige nordtyske Havne — især er det noget, der kan benyttes fra Sjælland — om end under mindre gode Vilkaar end til Hamborg; her modtages Ladningen, selv om der et slygt Dyr derimellem; men i Østersøhavnene tilbagevises hele Ladningen,

naar der er et slygt Dyr imellem. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man skal forsøge Slagtning og Udførsel af Rød herfra; hvad der maa siges i visse Tilfælde, om end ikke i alle, at være lykkedes. Naar man selv forsøger at forsende til Storbritannien viser det sig, at det kun er de egentlig gode og fede Dyr, for hvilket det lykkes at bringe en passende Pris hjem. Det er Affætning for sekundære Varer, vi i høj Grad trænge til. Det ærede Medlem ved maaske, at der fra Sjælland sendes Slagtekvæg til Rjøbenhavns Marked; jeg har selv overbevist mig derom. Man har der meget af den Vare, som ikke kan komme paa udenlandsk Marked. Jeg nævner det paa Grund af de separatistiske Tendenser hos Sydterne. Sydterne holde meget af Rjøbenhavns Marked; men de kunne ikke vente at faa Del deri, naar de ville have en Separation, som er krævet fra mange Sider. Jeg er enig i, at man maa komme til Slagtning til Udførsel; det vil blive støttet af Ministeriet i det Omfang, som findes hensigtsmæssigt; men hvorledes det vil ske, tør jeg ikke udtale mig om for Øjeblikket. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være nødvendigt at bygge Stalde i Esbjerg, og maaske i Gjedser og Korsør. Det er ikke sket endnu; men nogen Tid maa man have til at forberede disse Ting, og jeg er desværre saa beskæftiget her, at jeg har grumme lidt Tid til at passe min Administration, om den end er nok saa vigtig. Jeg skal lægge mig det paa Sinde. Jeg har konfereret med Fællessubvalget om det finansielle Spørgsmaal; der var Medlemmer af begge Ting til Stede, de vare ganske enige med mig i, at vi kunde maaske nok faa Rigsdagens Tilslutning til de Udgifter, som vare nødvendige hertil. Man vil ogsaa kunne støtte Slagtingen paa forskellige Maade; det skal jeg ikke udtale mig om. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er en passende Opgave for Statskonsulenterne at se at søge Veje til Affætning, naar man er enig om, at de vedkommendes Virksomhed skal indskrænkes til at paapege Vejen, der skal gaas. Man kan ikke gaa i Detailler og sige til Folk, at de skulle gaa derhen eller derhen, man skal holde sig til det almindelige; men jeg tror for Resten, at det maa afgøres af Konsulenten i Storbritannien, og han vil vistnok faa en Hovedstation i Esbjerg. Altsaa, jeg anser det for nødvendigt, at der gøres noget, hvor meget, tør jeg ikke sige nu. Det ærede Medlem maa vide, at naar vi skulle holde en Statskonsulent, som skal varetage vore Lær, saa maa han holde sig paa det al-